

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 33Er/5541/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115230225
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrik Kremeň
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115230225.2

Uznesenie

Okresný súd Žilina v exekučnom konaní vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. Kamil Líška, so sídlom Grösslingová 62, Bratislava, vo veci oprávneného: mBank SPOLKA AKCYJNA, akciová spoločnosť, so sídlom ul. Senatorska 18, 009 50 Varšava, Poľska republika, IČO: 36 819 638, zastúpený: advokátska kancelária MCGA legal, s.r.o., so sídlom Partizánska 2, Bratislava, proti povinnému: L. G., U.. XX.XX.XXXX, R. Z.. X. G. XXXX/XX, L. U. G., zastúpený: JUDr. Roman Jurík, so sídlom Jazerná 19, Nové Zámky, o podaných námietkach povinného proti exekúcii, o návrhu na odklad exekúcie a o návrhu na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Námietky povinného proti exekúcii zo dňa 13.12.2015 **z a m i e t a .**
- II. Odklad exekúcie zo dňa 13.12.2015 **n e p o v o ľ u j e .**
- III. Návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

V danom exekučnom konaní súd vydal poverenie č.5511 205341 dňa 19.10.2015.

Dňa 22.12.2015 boli tunajšiemu súdu prostredníctvom súdneho exekútora doručené námietky povinného proti exekúcii, návrh na odklad proti exekúcii a návrh na zastavenie exekúcie. Povinný uviedol, že pôvodné konanie neskúmal dôvody, prečo sa žalovaný nezúčastňuje na konaní, či tu nie je okolnosť odôvodňujúca ustanovenie opatrovníka. Namietal, že súd neskúmal či sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu, z ktorej plnenie bolo predmetom konania a či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Súd ďalej priznal v pôvodnom konaní oprávnenému zákonom nedovolené plnenie a to zmluvné úroky vo výške 16,50 % p.a. do zaplatenia. Oprávnený odstúpil od zmluvy ešte 03.10.2011. Tak sa to aspoň uvádza v odôvodnení rozsudku. Odstúpením od zmluvy však zmluva zaniká a tým zaniká aj právo veriteľa na zmluvné úroky. Veriteľ má len právo na úroky z omeškania. Poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014. Z hmotnoprávneho aj procesného hľadiska sa síce rozsudok ako exekučný titul javí ako formálne vykonateľný, materiálne však vykonateľný za týchto okolností nemôže byť. Zároveň navrhol, aby súd povolil odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „EP“) z dôvodu, že možno očakávať zastavenie exekúcie. Ďalším dôvodom je v zmysle § 56 ods. 1 EP skutočnosť, že povinný sa nie bez svojho zavinenia ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený, najmä ak zväžeme, že oprávnený je banka, ktorú by odklad exekúcie z hľadiska jej obratu so zanedbateľnou výškou sotva vôbec poškodil. Samostatne navrhol aj zastavenie exekúcie. Svoj návrh povinný odôvodnil tým, že dôvody, ktoré uviedol v námietkach by pri vykonávaní exekúcie boli v rozpore s verejným poriadkom podľa § 57 ods. 1 písm. m) EP. Povinný si uplatnil trovy konania vo výške 270,72 eur. Na základe vyššie uvedeného navrhuje exekúciu zastaviť. Oprávnený nemá právo na náhradu trov exekučného konania. Oprávnený je povinný

nahradiť povinnému trovy exekučného konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Dňa 19.02.2016 bolo súdu doručené vyjadrenie oprávneného k námietkam. V podaní oprávnený uviedol, že žalobou zo dňa 31.1.2013 si žalobca mBank SPOLKA AKCYJNA uplatnil na Okresnom súde Žilina svoj nárok titulom nesplateného úveru zo Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička zo dňa 26.9.2008. Na základe žaloby vydal Okresný súd Žilina dňa 23.4.2013 Platobný rozkaz sp. zn.: 14Ro/44/2013, Vzhľadom k tomu, že tento nebolo možné doručiť povinnému - žalovanému do vlastných rúk bol v zmysle ust. § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušený. Následne Okresný súd Žilina nariadil vo veci pojednávanie na deň 21.11.2013. Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že nárok oprávneného - žalobcu je v plnom rozsahu opodstatnený a v súlade s platnými právnymi predpismi, na základe čoho vydal rozsudok sp. zn.: 2C/162/2013, ktorým návrhu vyhovel v celom rozsahu a zaviazal povinného - žalovaného na úhradu sumy 2.958,46 € spolu s príslušenstvom a trovami konania. Súd sa skutkovo aj právne správne vysporiadal s vykonanými dôkazmi v priebehu konania, svoje rozhodnutie odôvodnil právnou argumentáciou opierajúc sa o ustanovenia zákona a vydal zákonný rozsudok. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8.2.2014 a vykonateľnosť dňa 1.2.2.2014. Na základe vydaného rozsudku - exekučného titulu bol dňa 29.9.2015 podaný návrh na vykonanie exekúcie. Podľa ust. § 44 ods. 2 exekučného poriadku „Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.“ Exekučný poriadok v tomto ustanovení zvyrazňuje zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, t j. predovšetkým formálnej a materiálnej stránky vykonateľnosti tohto titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Aby bolo rozhodnutie vykonateľné z formálnej stránky, musí spĺňať predpoklady stanovené právnou úpravou, ktorá sa týka tvorby exekučného titulu. V prípade materiálnej stránky vykonateľnosti sa prihliada tak na povahu ako i kvalitu enunciátu, pretože materiálными predpokladmi sa rozumejú požiadavky kladené na exekučný titul, ktoré spočívajú v jednoznačnom určení povinného, oprávneného, v jednoznačnom vymedzení práva ako i povinnosti, vrátane rozsahu plnenia a lehoty stanovenej na plnenie, a to aj pokiaľ ide o plnenie nepeňažného charakteru. Pokiaľ exekučný titul uvedený náležitosti nespĺňa, má to za následok zastavenie exekučného konania ešte pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Formálna a materiálная stránka sú rovnocennými zložkami vykonateľnosti. Otázkou, či bola splnená podmienka vykonateľnosti tak z materiálnej ako i formálnej stránky sa zaoberá exekučný súd. Prejavom materiálnej stránky vykonateľnosti je to, že vykonateľné rozhodnutie priznáva právo na peňažné plnenie, ukladá povinnosť na nepeňažné plnenie alebo postihuje majetok, prípadne obmedzuje vlastnícke právo v dôsledku predovšetkým vecných práv k cudzím veciam. V zmysle ust. § 50 ods. 1 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti : „Povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo - bránia jeho vymáhatelnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná...“ Povinný vo svojich námietkach neuvádza žiadne dôvody, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu, alebo inak bránia jeho vymáhatelnosti, prípadne iné dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. So skutočnosťami, ktoré uvádza povinný vo svojich námietkach sa v rámci súdneho konania vysporiadal okresný súd. Povinný vo svojom návrhu navrhuje zároveň, odklad exekúcie uvádza, z dôvodov uvedených v § 56 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, pričom neuvádza konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali dôvody, na základe ktorých by súd povolil odklad exekúcie. Sú toho názoru, že v podanom návrhu o odklad exekúcie nebola naplnená minimálne podmienka prechodnosti postavenia opodstatňujúceho odklad. Povinný súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že stav nemajetnosti bude len prechodný, neoznačil žiadny dôkaz, ktorý by dostatočne dokazoval dobu, kedy „prechodnosť“ skončí a kedy bude možné v exekúcii pokračovať, čím neuniesol bremeno tvrdenia. Takisto neboli preukázané skutočnosti, ktoré by opodstatnili predpokladali postup podľa §56 ods. 2 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, tj. neboli preukázané skutočnosťami preukazujúce zastavenie

exekučného konania. Taktiež nesúhlasíme s tvrdeniami, že exekúcia je v rozpore s verejným poriadkom, ani skutočnosti, ktoré uvádza povinný v námietkach nezakladajú tento rozpor a nie sú dôvodom pre zastavenie exekúcie. Obyčajne sa rozpor s ordre public chápe ako "poistka" pred núteným výkonom cudzích exekučných titulov v prípadoch, keď povaha tribunálu, priebeh konania alebo uložená povinnosť sú v rozpore s verejným poriadkom štátu výkonu. S poukazom na uvedené máme za to, že exekučné konanie prebieha na základe formálne aj materiálne vykonateľného rozhodnutia a skutočnosti uvádzané povinným nezakladajú dôvod na odklad alebo zastavenie exekúcie a žiadame, aby súd návrh povinného na odklad exekúcie zamietol. V zmysle uvedeného tiež žiadame, aby exekučný súd námietky povinného zamietol.

Podľa § 50 ods. 1 EP: „Povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vykonateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.“

Podľa § 50 ods. 2 EP: „O námietkach proti exekúcii rozhoduje súd (§ 45).“

Inštitút námietok povinného proti exekúcii v zmysle § 50 EP je inštitútom, prostredníctvom ktorého povinný môže realizovať svoju procesnú obranu v exekučnom konaní v štádiu po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Súd na podklade podaných námietok povinného proti exekúcii skúma to, či po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vykonateľnosti, alebo či sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že námietky povinného proti exekúcii sú procesným prostriedkom obrany povinného v exekučnom konaní v štádiu po doručení upovedomenia o začatí exekúcie, prostredníctvom ktorých môže povinný preukázať že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo nastali okolnosti, ktoré bránia vykonateľnosti exekučného titulu, prípadne existujú iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

Súd po dôkladnom preštudovaní námietok povinného a preskúmaní celého spisového materiálu konštatuje, že skutočnosti uvádzané v námietkach proti exekúcii mal možnosť namietať v základnom súdnom konaní využitím opravných prostriedkov a nie v exekučnom konaní. Súd s poukazom na ustanovenie § 50 ods. 1 Exekučného poriadku nemôže skúmať a posudzovať obsah povinnosti určenej exekučným titulom v tomto prípade Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 2C/162/2013-46 zo dňa 21.11.2013. Môže skúmať len tie okolnosti, ku ktorým došlo po vydaní exekučného titulu, to znamená otázky vykonateľnosti exekučného titulu a otázky zániku vymáhanej pohľadávky. Povinný vo svojich námietkach taktiež neuviedol žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vykonateľnosti a tiež nie sú dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná a teda súd nemal za preukázané žiadne skutočnosti, na základe ktorých by námietkam povinného proti exekúcii mohol vyhovieť a následne exekúciu zastaviť.

Súd zistil, že exekučný titul je právoplatný a vykonateľný a pohľadávka oprávneného nie je doposiaľ uhradená. Povinný namietať, že základné konanie trpí procesnoprávnou vadou, keď neskúmal či sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu a či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, k tomu súd uvádza, že povinný mal možnosť v lehote 15 dní podať odvolanie proti rozsudku a o tomto opravnom prostriedku bol aj náležite poučený. Ďalej súd s pripojeného spisu sp. zn. 2C/162/2013 preskúmal doručovanie Rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/162/2013-46 zo dňa 21.11.2013 a zistil, že doručovanie bolo vykonané v súlade so zákonom, právoplatnosť a vykonateľnosť na exekučnom titule bola vyznačená správne. Súd zistil z pripojeného spisu, že rozhodnutie bolo povinnému doručované nasledovne: zásielka bola prvýkrát podaná na poštovú prepravu dňa 23.12.2013. Z doručky vyplýva, že prvý neúspešný pokus o doručenie zásielky bol dňa 30.12.2013. Opakované doručenie bolo vykonané dňa 31.12.2013. Zásielka bola po neúspešnom pokuse o doručenie uložená na pošte dňa 31.12.2013. Zásielka sa Okresnému úradu Žilina vrátila dňa 23.01.2014 s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Tvrdenie povinného, že mu nebolo doručené predmetné rozhodnutie je nesprávne (bolo doručené do vlastných rúk náhradným doručením), keďže riadne vyhotovená doručka má povahu verejnej listiny. Doručka ako verejná listina preukazuje pravdivosť toho, čo sa v nej potvrdzuje a je dôkazom, že sa písomnosť doručila, ak nie je preukázaný opak. To znamená, že pre ňu platí vyvrátená domnienka jej správnosti, pričom jej správnosť sa v súdnom alebo správnom konaní nedokazuje, dokazuje sa len jej prípadná nesprávnosť. Povinný nesprávnosť doručky nepreukázal. Z vyššie

uvedených skutočností Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 2C/162/2013-46 zo dňa 21.11.2013 je teda riadnym a spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie.

Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že exekúcia začala dôvodne a povinný nepreukázal ďalšie okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku ani dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, a preto súd podľa § 50 ods. 1 EP námietky povinného proti exekúcii zamietol ako neopodstatnené.

Podľa § 56 ods. 1 EP, „Na návrh povinného môže súd (§ 45) povoliť odklad exekúcie, ak sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený. Odklad exekúcie môže súd povoliť iba na návrh povinného, ktorý je fyzickou osobou.“

Citované znenie § 56 ods. 1 EP v platnom znení formuluje podmienky pre odklad exekúcie veľmi precízne a prísne na základe ktorých by bolo možné povoliť odklad exekúcie. Medzi tieto patrí dočasnosť (prechodný charakter) takého postavenia povinného - fyzickej osoby, že by exekúcia povinnému alebo členom jeho rodiny spôsobila nepriaznivé následky, nezavinenie tejto situácie povinným a skutočnosť, že odkladom exekúcie by oprávnený nebol vážne poškodený.

Povolenie odkladu exekúcie z tzv. sociálneho dôvodu, prichádza do úvahy len vtedy, ak tento dôvod má prechodný charakter a možno opodstatnene očakávať, že v exekúcii sa po určitom čase bude môcť pokračovať. Trvalý stav sociálneho postavenia povinného, ktoré bráni vo vykonávaní exekúcie, vylučuje povolenie odkladu exekúcie.

Exekučný súd preskúmal návrh povinného na odklad exekúcie, a zistil, že nebolo preukázané splnenie podmienok stanovených ust. § 56 ods. 1 EP pre povolenie odkladu exekúcie, a to z nasledovných dôvodov:

Dôkazné bremeno v sporovom konaní (ktorým je aj vedené exekučné konanie) nesú účastníci; povinný nepredložil žiadne relevantné dôkazy o zvlášť nepriaznivých následkoch exekučného konania, ktoré spočívajú v ohrození základných životných istôt (napr. strata bývania, nemožnosť uspokojovania základných životných potrieb).

Súd ďalej podotýka, že ani predloženie relevantných dokladov by nemuselo viesť k odloženiu exekúcie, nakoľko z tvrdení povinného nevyplýva, že jeho nepriaznivá sociálna situácia je len prechodného charakteru.

Vzhľadom k vyššie uvedenému súd konštatuje, že v tomto prípade neboli splnené podmienky pre povolenie odkladu exekúcie, pretože neboli kumulatívne splnené všetky vyššie popísané podmienky, ktorých splnenie je základným predpokladom pre povolenie odkladu exekúcie. Povinný totiž vo svojom podaní žiadnym tvrdením nepreukázal, že jeho súčasná sociálna situácia má iba prechodný (dočasný) charakter a teda existuje predpoklad zlepšenia v budúcnosti a taktiež neuviedol na aké dlhé obdobie chce odložiť exekúciu.

Súd k predmetnému ešte poznamenáva, že exekučné predpisy upravujú vymáhanie pohľadávok tak, aby nebolo siahnuté na existenčné minimum povinnej osoby. Niektoré veci a pohľadávky sú vylúčené z exekúcie alebo je limitovaný rozsah exekúcie (napr. rozsah zrážok zo mzdy, z iných príjmov a pod.).

Podľa § 56 ods. 2 EP: „Aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).“

Ustanovenie § 56 ods. 2 EP upravuje inštitút odkladu exekúcie z dôvodu existencie predpokladu zastavenia exekúcie v budúcnosti v zmysle ustanovenia § 57 EP. Základným predpokladom pre povolenie odkladu exekúcie v zmysle tohto ustanovenia je osvedčenie, že sa začalo konanie, ktorého právnym následkom môže byť právna skutočnosť vyvolávajúca zastavenie exekúcie.

Povinný podal námietky proti exekúcii a zároveň požiadal o odklad exekúcie. Už samotné podanie námietok spôsobuje to, že súdny exekútor až do právoplatného rozhodnutia o podaných námietkach nemôže vykonávať exekúciu. V danom prípade nebolo splnená podmienka, že možno očakávať, že bude exekúcia zastavená, z dôvodu, že súd námietky proti exekúcii zamietol ako neopodstatnené.

Vzhľadom k vyššie uvedenému súd konštatuje, že v tomto prípade neboli splnené podmienky pre povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 EP.

K návrhu na zastavenie exekúcie z dôvodu rozporu s verejným poriadkom súd uvádza, že obyčajne sa rozpor s ordre public chápe ako "poistka" pred núteným výkonom cudzích exekučných titulov v prípadoch, keď povaha tribunálu, priebeh konania alebo uložená povinnosť sú v rozpore s verejným poriadkom štátu výkonu. V tomto konaní súd nezhliadol rozpor medzi exekučným titulom a verejným poriadkom, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

Na základe vyššie uvedených skutočností a poukázaní na citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.), t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.